

Ludzie z incjatywą

To, że mistrzowie mają wielce istotny wpływ na dobrą pracę swej brygady, jest truizmem. Ale też nie zawsze zdajemy sobie sprawę, ile inwencji i inicjatywy muszą wykazać ci ludzie, by nie było przestojów w produkcji, by atmosfera wśród podległych im pracowników była taka, aby wykazywali oni zawsze pełną mobilizację. Takimi mistrzami, którzy potrafią nie tylko właściwie przygotować i zorganizować produkcję, lecz także zapewnić właściwe układanie się stosunków międzyludzkich w swych brygadach są ci, którym ZMS przyznał tytuł „Mistrza — nauczyciela i wychowawcy”.

Oto następna dziesiątka laureatów zetemesowskiego plebiscytu na najlepszego mistrza: (od lewej) Jan Bulanda z W-26, Jan Piętaś z P-64, Stanisław Frej z W-22, Ryszard Sobowski z W-28, Stanisław Pele z W-1, Tadeusz Skawiński i Mieczysław Niżnik z P-63, Władysław Ciepicha z W-711 i Jan Wojdyła z W-73. (no.)

Fot. St. Gawliński

Z plenum Komitetu Fabrycznego PZPR HiL

Kształtowanie poglądów i postaw główną treścią pracy szkoleniowej

Głównym tematem posiedzenia plenarnego, które odbyło się w Hucie im. Lenina w ubiegłą środę, było niedawno zakończone szkolenie partyjne i zawodowe. Wprowadzenia do obrad dokonał I sekretarz KF Józef Nowotny, który m. in. przypomniał, że postawa zało-

gi huty zależy w znacznym stopniu od postawy, poziomu świadomości politycznej i wyrobienia społecznego hutniczej organizacji partyjnej, stanowiącej awangardę załogi w krzewieniu socjalistycznej ideologii.

W organizowaniu szkolenia ideologicznego na poziomie godnym rangi i wielkości naszej organizacji partyjnej zrobiliśmy duży krok naprzód. Bogate są u nas formy szkoleniowe. Posiadamy potężną armię wykładowców (kilkuset). Średnia frekwencja wynosi ok. 85 proc. uczestników. W szkoleniu zaś bierze udział 87 proc. członków i 94 proc. kandydatów partii. Dzięki szkoleniu znacznie pogłębiła się wiedza ekonomiczna uczęszczających na zajęcia. W szkoleniu ideologicznym bierze udział kilkuset bezpartyjnych aktywistów społecznych i gospodarczych.

Jednakże, żeby uzyskiwać lepsze rezultaty, zwiększać efektywność szkolenia ideologicznego w roku przyszłym — musimy znać nasze braki. A jak wynika z danych statystycznych, w kilku poważnych organizacjach partyjnych, ponad 15 proc. członków nie uczęszcza jeszcze na szkolenie. Należą do nich: ZO, P-62, P-63,

P-64, ZRH, DT. Procent członków objętych szkoleniem waha się tam w granicach 71—83 proc. A przecież, dla porównania, prawie — stu procentowym udziałem w szkoleniu legitymują się organizacje P-61 i P-66. Poza tym, w szkoleniu ideologicznym może brać udział znacznie więcej działaczy bezpartyjnych.

Możemy też znacznie bardziej uatrakcyjnić formy szkoleniowe. Podnieść na wyższy poziom szkolenie prowadzone przez organizacje społeczne w hucie.

Istotną sprawę stanowi szkolenie zawodowe związane z podnoszeniem kwalifikacji załogi i przygotowaniem fachowców dla nowo uruchamianych jednostek produkcyjnych. Szkoła młodzieżowa winna w pierwszej kolejności służyć dzieciom pracowników kombinatu przygotowując je zawodowo i społecznie na przyszłych wartościowych pracowników. Szkoły dla dorosłych — zasadnicza i technikum — powinny szerzej otwierać podwoje dla najlepszych pracowników HiL, których skierowanie na naukę, poprzez wzrost kwalifikacji stwarza możliwość awansu i stanowi formę wyróżnienia za osiągnięcia zawodowe.

Musty też wprowadzić w życie od lat powtarzany postulat o patronacie pionów i wydziałów nad poszczególnymi kierunkami nauczania, a nawet klasami, obejmującymi pomoc dydaktyczną, programową i wychowawczą.

W dyskusji na plenum zabierali głos towarzysze: Borzecki, Małek, Kowar, Maciejaszek, Pietroń, Wolak, Paryś i Węgiel.

Problematyka dyskusji w nawiązaniu do tezy i ocen zawartych we wprowadzeniu odpowiedziała na pytanie — jak lepiej, w szczególności skuteczniej, kształtować proces szkolenia ideologicznego, eliminując formalizm i elementy szkolarstwa.

Wiele mówiono o odpowiedzialności wykładowcy i potrzebie takiego doboru prowadzących zajęcia, którzy potrafią kojarzyć omawiane tematy z aktualną sytuacją polityką partii w kwestiach ideowo-społecznych i gospodarczych oraz potrzebami huty. Z dyskusji wynika, że więcej uwagi musimy poświęcać nie samym

(Dokończenie na str. 3)

PISMO ODZNACZONE ZŁOTĄ ODZNAKĄ M. KRAKOWA

Nr 26 (759)

Kraków, 3 VII. — 9 VII. 1971 r.

Cena 50 gr

DZIS

w numerze:

● Dni Kijowa — str. 3

● Czy stalownicy mogą liczyć na pomoc załogi ZO? — str. 3

● Słońce dla dzieci — str. 4

● W Nowej Hucie na kolonjach — str. 5

Dobre wyniki produkcyjne w czerwcu

Załoga HiL wykonała plan z nadwyżką 91 mln zł

W chwili gdy piszę tę informację nie ma jeszcze dokładnych danych o wykonaniu zadań produkcyjnych huty, w czerwcu i za półrocze. Ze wstępnych obliczeń (mogą one ulec jeszcze pewnym zmianom) wynika,

że hutnicy spisali się w czerwcu znakomicie. Pracowali bardzo dobrze i rytmicznie, wykonali z nadwyżką plan miesięczny niemal we wszystkich asortymentach.

Plan produkcji towarowej (sprzedaży wyrobów i usług według cen zbytu) wykonany został w czerwcu w 105 proc. Dodatkowo wyprodukowana wartość wyrobów wyraża się kwotą ok. 91 mln złotych. Dzięki takim rezultatom wyszliśmy już także powyżej 100 proc. zadań w zakresie planu od początku roku. Wynik za 6 miesięcy br., to 100,1 proc. planu. Dodatkowa wartość produkcji towarowej wyniosła ok. 14,8 mln złotych.

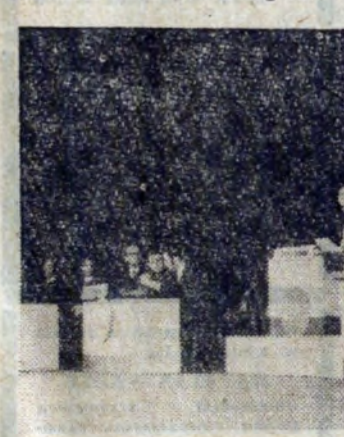
Tyle wstępnych informacji ogólnych. A teraz które wydziały huty spisały się najlepiej? Bardzo dobrze pracowała w czerwcu załoga Wielkich Pieców. Wykonała plan dając dodatkowo przeszło 25 tys. ton surówki. W czołówce uplasowały się także nasze załogi stalownicze. Załoga Stalowni Martenowskiej wykonała swój plan z nadwyżką ponad 4 tys. ton stali. Załoga Stalowni Konwertorowo-Tlenowej dała też nadwyżkę. Wynosi ona ok. półtora tysiąca ton stali.

(Dokończenie na str. 2)

Udana impreza

Finał konkursu BPS DO-RO

W dniu 30 czerwca odbyła się w hali widowiskowo-sportowej HiL finałowa impreza konkursu Brygad Pracy Socjalistycznej „Doro” oraz Oddziałów i Wydziałów Pracy Socjalistycznej. Konkurs prowadziła Joanna Rostocka z telewizji warszawskiej. W szranki stanęły reprezentacje czterech brygad: tow. Porbackiego z Aglomeracji, tow. Kwaśniaka z Wydz. Rur Zgrzewanych, tow. Wiśniorza z Wydz. W-3 i tow. Schönemana z Wydz. W-21. Ponadto reprezentacje dwóch wydziałów: Rur Zgrzewanych i Wydz. W-17.

Pytania konkursowe — dotyczące m. in. znajomości dobrej roboty, historii kombinatu i imprezy rozrywkowej) i nagrody indywidualne w postaci bonów towarowych. II miejsce zdobyła Brygada tow. Porbackiego z Aglomeracji (nagroda 4 tys. zł i nagrody indywidualne), trzecie miejsce — brygada tow. Kwaśniaka z Wydz. Rur Zgrzewanych (nagroda 2 tys. zł).

zagadnień bhp — wprowadzali nieraz w zakłopotanie „zawodników”. Dużą konsternację wywołała, przykładowo, zła odpowiedź na pytanie: podaj pełną nazwę wydziału P-64. Przez widownię przeszedł szmer: jak to, nawet nie znają — huty, i to są najlepsi, którzy przeszli przez eliminacje? Ale to tylko dygresja. Inne odpowiedzi były prawidłowe.

A oto rezultaty finału konkursu. Największy zasób wiadomości wykazała Brygada tow. Wiśniorza z Wydz. Mechanicznego - Konstrukcyjnego W-3. Zajęła ona I miejsce zdobywając 75 punktów. Nagroda — dyplom, 5 tys. zł (na wspólny cel zespołu, np. na zorganizowanie wycieczki lub

Strażacy z huty pomagali likwidować pożar w Czechowicach

Cały kraj wstrząsnęła tragedia, która wydarzyła się w Czechowicach - Dziedzicach. Wszyscy jesteśmy pod wrażeniem bezprzykładnego bohaterstwa strażaków, żołnierzy i wszystkich biorących udział w akcji ratowniczej. Naszych czytelników pragniemy poinformować, że wśród nich byli również i nasi strażacy. Jedną z sekcji Straży Pożarnej HiL brała przez cały poniedziałek udział w gaszeniu groźnego pożaru rafinerii. Na miejscu komendant plk pożarnictwa Tadeusz Zawistowski, jako członek sztabu dowodzą-

cego brał udział w kierowaniu całością akcji. Nie mogliśmy jednak uzyskać dokładnych informacji o przebiegu akcji i udziale w niej naszej straży pożarnej, gdyż plk. Zawistowski, zaraz po powrocie do kombinatu został ponownie wezwany do Czechowic. Informacje te przekażemy naszym Czytelnikom w następnym numerze „Głosu”. Dziś jednak, w imieniu całej załogi gorąco dziękujemy naszym strażakom za bohaterską postawę.

W służbie nauki i ludzkości

Towarzysz STANISŁAW PIŁOTOWICZ, Ambasador ZSRR w Polsce, Warszawa, ul. Belwederska 49

Załoga nasza z podziwem śledziła lot „Sojuza-11” oraz badania naukowe prowadzone w ciągu rekordowego lotu stacji „Salut”. Osiągnięcia kosmonautów radzieckich, którzy swoją odwagą i postawą prawdziwych komunistów stali się wzorem dla całego świata, stanowią olbrzymi wkład w dzieło badań kosmosu przez człowieka.

Łączymy się z milionami tych ludzi na całym świecie, którzy chyląc głowy przed dziełem bohaterów — czczą ich pamięć.

(List podpisał kolektyw kierownictwa Huty im. Lenina.)

Tragiczna śmierć radzieckich kosmonautów — Georgija Dobrowolskiego, Władimira Wołkowa i Wiktora Pacajewa — stanowiących załogę pierwszej w świecie pilotowanej stacji orbitalnej, nie tylko nami wstrząsnęła. Cały świat — wszyscy, którym leży na sercu dobro człowieka i jego wielka sprawa — zdobycie kosmosu i rozszerzenie granic ludzkiego poznania — z żalem ocenili ten bolesny fakt.

Była to bowiem nie zwykła choć przypadkowa śmierć — będąca efektem świadomej decyzji podjęcia ryzyka niebezpiecznej jeszcze dzisiaj służby dla nauki i ludzkości, w wypróbowaniu możliwości nowych stacji orbitalnych. Była to więc śmierć pionierów przebijających nowe drogi ludzkości ku gwiazdom.

Element bohaterstwa ludzi, bohaterstwa podejmowanego w imieniu nas wszystkich, całej ludzkości i w jej interesie — fascynuje dzisiaj świat, na równi z bolesną świadomością o tragicznej śmierci radzieckich kosmonautów.

Do kondolencji przekazywanych przywódców Kraju Rad i narodowi radzieckiemu, dołączają się i nasi hutnicy wraz z kierownictwem huty.

Na długo zachowamy w pamięci radzieckich bohaterów. Będziemy o nich pamiętać jako o tych, którzy wykazali niezłomną odwagę i męstwo w wielkiej sprawie Człowieka, sprawie nie znającej granic, kontynentów, ras czy narodowości.

ROMAN WOLSKI

